

Midler til at afholde de løbende Udgifter med. Ud fra denne Betragtning, og fordi jeg tror, at man baade socialt og økonomisk vil opnaa meget ved at følge den samme Linie i Bebyggelsesspørgsmaal for Bykommunernes Vedkommende, der har Grundarealer liggende, som man følger i den øvrige Jordlovgivning, vil jeg endnu en Gang henstille, at man i det kommende Udvalg meget nøje overvejer, om der ikke af Socialdemokratiet er foreslaaet en Retningslinie, som kræver Tilslutning ud fra alle Retssynspunkter baade overfor den nuværende og overfor kommende Generationer.

Anden Næstformand (Parkov): Det er formentlig et almindeligt Ønske, at Behandlingen af de paa Dagsordenen opførte Sager tilendebringes i dette Møde; det vil imidlertid kun kunne lykkes, saafremt ærede Medlemmer, som nu begærer Ordet, begrænser deres Foredrag det mest mulige. Jeg skal tillade mig at henstille, at dette finder Sted.

Bording: Den højtærede Landbrugsminister og det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard har begge meget stærkt fremhævet, at en af de store Fordele, Landbruget har haft, er en udstrakt Kredit, det, at de i Kreditforeninger og andre Institutioner kunde laane mange Penge. Det, jeg fremhævede i Gaar, var, at den mægtige Kreditgivning, Prioritetsforøgelsen, som er blevet mere end fordoblet i de sidste 12 Aar — hvortil kommer den store Gældsbyrde, Landbruget har, som ikke kan opgøres i Form af Kautionsgæld og lignende — uvægerlig fører til det Resultat, at der bliver mindre til det arbejdende Landbrug, mindre til Lønarbejderne og mindre til de Landmænd, der arbejder i egen Bedrift, og som væsentlig lever af deres egen Arbejdsevne. Det er uomtvisteligt, at saaledes vil det gaa.

Den højtærede Landbrugsminister sagde ogsaa i Gaar, at Landbruget kunde ikke give en højere Arbejdsløn, for der var ikke mere. Hvis denne Udtalelse er rigtig, er det begrundet i Prisstigningen, de gode Konjunkturer for Landbruget er bundfældet i større Gæld, i flere og flere Prioriteter og dermed større Rentebyrder. Det er muligt, at de større Landejendomsbesiddere, der ikke lever af deres egen Arbejdskraft, men væsentlig af at udnytte andre Menneskers, har Interesser fælles med Landbrugsministeren paa dette Punkt,

men jeg er overbevist om, at flere og flere af det arbejdende Landbrug vil være enige med mig i, at den mægtige Prioritetsforøgelse i det lange Løb vil være til Skade for det danske Landbrug. Som jeg sagde i Gaar, er det muligt, at man kan bære disse Byrder, saa længe vi har de nuværende Prisforhold; men lige saa sikkert er det, at hvis Priserne for Landbrugets Produkter gaar ned, vil det blive en Dødvægt, der vil komme til at svie haardt i de kommende Tider. Det vil blive vanskeligere og vanskeligere for de kommende Slægter, for Ungdommen, at faa Jord og klare de forøgede Prioritetsbyrder.

Jeg vil gerne rette to bestemte Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. De angaar vort Forslag om Tillægsjord til altfor smaa Husmandsbrug. Det forekommer mig, at Landbrugsministeren og hans Meningsfæller komme for let om ved dette Spørgsmaal, at de søger at feje det væk med flotte Bemærkninger. Jeg vil da gerne stille det Spørgsmaal til Ministeren, om han ikke mener, det er et berettiget Krav, at det er en Reform, der vil have en overmaade stor Betydning for de op mod 50 000 Husmænd, der har for lidt Jord til, at de kan leve deraf? Er det ikke en betydningsfuld Reform at give dem Tillægsjord, saa deres Ejendomme kan blive saa store, at de kan leve af dem? Og hvis den højtærede Minister er enig deri, vil jeg gerne spørge, hvorledes han mener det kan ske, hvis man ikke gennemfører det af os stillede Forslag. Vi er ikke saa doktrinære, at vi, hvis den højtærede Minister kan anvise en anden Vej, der kan føre til samme Maal, ikke skulde kunne gaa ind paa en Drøftelse deraf. Men naar Ministeren saa blankt afviser vort Forslag, vil jeg gerne spørge, om Ministeren ikke vil sige, hvorledes Sagen da kan ordnes? For ellers er det jo uden Værdi, at man staar og giver sin Tilslutning til et saadant Kravs Nødvendighed. Det tror jeg, den højtærede Minister vil give mig Ret i. Jeg vil altsaa gerne bede om Svar paa de to Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen siger, at han vil være med til at gennemføre en Ekspropriation, men han vil ikke gaa ned til saa smaa Gaarde, som her er foreslaaet, med 50 Tdr. Land. Men det er nødvendigt at gaa dertil, hvis ellers Reformen skal faa nogen Betydning. Det kan ikke nytte, at man vil være med til at ekspropriere de store Gaarde til